

Το Μυστήριο του κόσμου στηρίζεται σε λεπτομέρειες - σημαντικές, αόρατες, μερικές φορές κρυφές, όπως παρεμπιπτόντως, σε αυτές στηρίζεται και οποιοδήποτε σύστημα

Μικόλα Σιαντρίστιϋ

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΓΑΛΗΝΗ ΜΑΣΛΙΟΥΚ

δημοσιογράφος, μεταφράστρια,
κοινωνική ακτιβίστρια

Ο Μικόλα Σιαντρίστιϋ θα μπορούσε να προταθεί για το Βραβείο Νόμπελ. Το ερώτημα είναι για ποιο από όλα τα επιτεύγματά του; Παγκόσμια γνωστός για τα αξεπέραστα καλλιτεχνικά του έργα – τη μικρο-μινιατούρα, όπως και για τον ίδιο τον όρο, ο κύριος Σιαντρίστιϋ τονίζει ότι ξοδεύει για την απασχόλησή του με τη μικρο-μινιατούρα μόνον 5% του χρόνου του. Η τεράστια νοημοσύνη, η γνώση, η σοφία, η υπομονή, η αναλυτικότητα, η επιμονή, οι υπεράνθρωπες αντοχές και εργατικότητα, η υπερανπτυγμένη αίσθηση της δικαιοσύνης, του πόνου

των άλλων, η εξωπραγματική παρατηρητικότητα στο λεπτότερο, στο πιο διακριτικό και λιγότερο αντιληπτό για έναν συνηθισμένο (κανονικό) άνθρωπο, αναμφισβήτητα ξεχωρίζουν αυτόν τον Γίγαντα ανάμεσα σε εξέχουσες χαρισματικές προσωπικότητες του πλανήτη μας. Κάθε συνάντηση με αυτόν τον αξιόλογο άνθρωπο είναι ένα γεγονός. Είναι μια συσσώρευση συναισθημάτων, πληροφοριών, μια ώθηση για σκέψη, μια έκκληση για δράση. Τίποτα περιττό, τίποτα να αποσπά την προσοχή. Κάθε λέξη – συγκεντρωμένη ενέργεια των γενεών, κάθε στροφή – σοφία των αι-

ώνων. Κάθε τετράστιχο των ποιημάτων του είναι η πεμπτούσια της ύπαρξής μας, είναι η αλήθεια που χτυπά στην ίδια την καρδιά, ούτε κλάσμα του χιλιοστού προς τα αριστερά ή δεξιά. Όλα, που για να τα μάθει και κατανοήσει κανείς, μπορεί να χρειαστεί ολόκληρη τη ζωή του, τόσο απλά και προσιτά – σε λίγες γραμμές. Η ποίησή του είναι μοναδική – οι πιο μεγάλες αλήθειες με τα απλούστερα λόγια, διαβάζοντάς τα μεταφέρεσαι στη διάσταση, που περιγράφει ο ποιητής, αισθάνεσαι αυτά που αισθανόταν ο ίδιος εκείνη τη στιγμή. Τα ποιήματα του κ. Μικόλα – για την αγάπη, το θάνατο, την εξουσία, για το αναπόφευκτο της τιμωρίας.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΟ-ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΟΛΟΔΟΜΟΡ (ΛΙΜΟΙ) ΣΤΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟ ΑΙΩΝΑ, ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ – ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Να επισημανθεί ότι το Μουσείο Μικρο-μινιατούρας του Μικόλα Σιαντρίστιϋ στη Λαύρα του Κιέβου έλαβε το 2014 το «Πιστοποιητικό Ποιότητας» και τον τίτλο "Νικητής του 2014" από μια από τις μεγαλύτερες διεθνείς ταξιδιωτικές εταιρείες TripAdvisor, αφήνοντας πίσω τα σπήλαια του περιβόητου μοναστηριού της Κίεβο-Πετσέρσκα Λαύρα και τον ναό της Αγίας Σοφίας.

Μπαίνοντας στο Μουσείο του Μ. Σιαντρίστιϋ στην Κίεβο-Πετσέρσκα Λαύρα, οι επισκέπτες μπορούν να δουν όχι μόνο τη μοναδική συλλογή της μικρο-μινιατούρας, αλλά και ένα άλλο σπουδαίο έργο – την «έκθεση του αιώνα» – όπως την αποκαλεί ο ίδιος ο δημιουργός. Αυτή η έκθεση αποτελεί προειδοποίηση προς την ανθρωπότητα. Η κύρια ιδέα της – αν δε θα ασχοληθούμε με τις τεχνολογίες εξαπάτησης των μαζών, το αποτέλεσμα θα είναι ένα – ολοκληρωτικό καθεστώς.

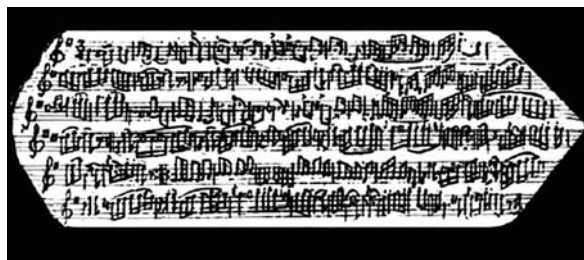
Ο παγκοσμίως γνωστός μάστορας της μικρο-μινιατούρας ο Μικόλα Σιαντρίστιϋ, έκανε για την ανθρωπότητα ότι μόνο μια ιδιοφυΐα με υπερ-ανθρώπινες ικανότητες θα μπορούσε να κάνει, και αυτό πρώτα απ' όλα θα μπορούσε να είναι η αφορμή για την πρόταση της ουκρανικής ιδιοφυΐας για το Νόμπελ Ειρήνης. Μετά την πολλαπλή ανάγνωση εκατοντάδων χιλιάδων σελίδων από τα έργα του Λένιν, του Τρότσκι, του Μπουχάριν, του Μαρξ, του Ένγκελς, του Λασσάλ

των αρχηγών της Γαλλικής Επανάστασης – του Ροβεσπιέρου, του Μαράτ, των κορυφαίων φιλόσοφων του εικοστού αιώνα – του Franko, του Izgoyen (Aron Solomonoovich Lande), του Νοβοντβόρτσεβ, του Κιζαβέτ, του Μπερντιάγιεφ, του Στεπούν (μέλος της Προσωρινής Κυβέρνησης στη Ρωσία το 1917), του Χίτλερ, του Μουσολίνι, του Γκέμπελς και άλλους κομμουνιστές, σοσιαλδημοκράτες κλπ., απομνημονεύοντάς τα, ανακαλύπτοντας τις ομοιότητες, διασταυρώνοντας τα κοινά σημεία, ο μελετητής πραγματοποίησε τεράστιες έρευνες ψυχοπαθολογικού χαρακτήρα, μετατρέποντας τον διαβασμένο και επεξεργασμένο όγκο πληροφοριών σε ιστορικά ορισμένο και συγκεκριμένο, σε απάντηση στην ερώτηση – πώς μπορεί κάποιο έθνος ή κράτος να εξαπατηθεί, να ταπεινωθεί και να μετατραπεί σε πλήθος.

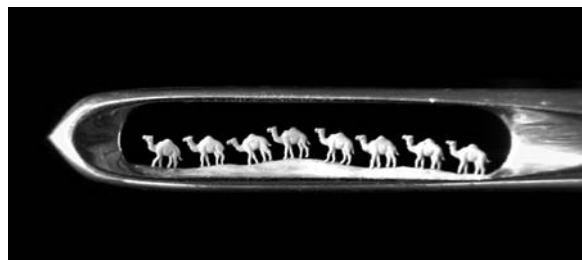
Ολοκληρώνοντας αυτό το τιτάνιο έργο, στο οποίο έχει αφιερώσει πάνω από 45 χρόνια της ζωής του, ο Ουκρανός διανοητής ανακάλυψε την ταύτιση της τεχνολογίας στην εξόντωση των ανθρώπων στη φασιστική και κομμουνιστική διαχείριση. «Ο κομμουνισμός υπάρχει εδώ και καιρό στην κοινωνία, μεταξύ των απλών ανθρώπων – λέει ο κ. Σιαντρίστιϋ – αλλά ακόμη κανένας από τους επιστήμονες δε μελέτησε και δεν έκανε ανάλυση, δεν απέδειξε την ομοιότητα στη λειτουργία και των δύο συστημάτων ως μηχανισμό εξόντωσης». Η κοινωνία κινδυνεύει και πάλι να φτάσει σε ένα ολοκληρωτικό καθεστώς, το οποίο αυτή τη φορά απλώς θα έχει μια διαφορετική ονομασία – επισημάνει ο επιστήμονας.

Στο βιβλίο του «Τα Δίδυμα-Αδέλφια» ο Μ. Σιαντρίστιϋ αναφέρει τα αποσπάσματα από τα βιβλία του γνωστού Ρώσου επιστήμονα, διδάκτορα Φιλοσοφίας και Ιστορίας, συγγραφέα πάνω από 30 βιβλίων στα θέματα φιλοσοφίας, πολιτικής και της ιστορίας του εικοστού αιώνα, Ντιμίτρι Βολκογκόνοβ: «Ένα τσούρμο από τους "πρώην" (κομμουνιστές της Σοβιετικής Ένωσης) γράφουν τα απομνημονεύματά τους με έκδηλη νοσταλγία για το παρελθόν (σοβιετικό). Στην κοινή γνώμη επικρατεί αυξανόμενη τάση ετοιμότητας για αναπαλαίωση του παρελθόντος. Ο Θερμιδώρ έρχεται στις μύτες των ποδιών. Οι χαμένες ελπίδες και οι υψηλές προσδοκίες ενισχύουν το άκουσμα των βημάτων του. Έρχεται ο μετα-σοβιετικός Θερμιδώρ. Θλιβερά... Η ιστορία, όπως πάντα, δε διδάσκει τίποτα σε κανέναν" (01.01.1995, στο αεροπλάνο Μόσχα – Ουάσινγκτον).

Η Πολωνέζα του Ογκίνσκι σε ένα πέταλο της χρυσάνθεμας από γυαλί. 2x5 χιλιοστά. Σε μεγέθυνση.

Το καραβάνι. Φτιαγμένο από χρυσό και τοποθετημένο στη βελόνα. Σε μεγέθυνση.

«Τι φοβάμαι: – Την εθνικιστική τρέλα με τη φασιστική απόχρωση στη Ρωσία.

Σε τι προσδοκώ: – Στην απέραντη σοφία της Θείας βούλησης, η οποία δε θα επιτρέψει το εσχατολογικό σκοτάδι. Στις άφθαρτες οικουμενικές αξίες της Καλοσύνης, της Αλήθειας, της Ομορφιάς, της Γενναιοδωρίας, της Συμπόνιας, του Ελέους, της Μετανοίας, της Ελπίδας, της Τιμής, της Αγάπης, της Μνήμης, της Πίστης» (10.07.1990. Ντμίτρι Βολκογκόνοβ. "Μελέτες μέσα στο χρόνο" Μ., Νόβοσι, 1998, σελ. 307).

"Οι άνθρωποι αγαπούν τη σκλαβιά και τα είδωλα", – λέει ο Βολκογκόνοφ, και ο Μικόλα Σιαντρίστι δύναμώνει τη φράση του Ρώσου στοχαστή με την πα-

ρόμοια έκφραση του Γάλλου συγγραφέα Αλμπέρ Καμύ από το βιβλίου του "Ολότητα και καταδίκες": "Το αληθινό πάθος του εικοστού αιώνα είναι η δουλεία".

Στον πρόλογο του βιβλίου του ο Μικόλα Σιαντρίστι επισημάνει: «Σύντομες σκέψεις του Βολκογκόνοβ από το ημερολόγιό του άμεσα και έμμεσα εξηγούν ότι ο μπολσεβικισμός, όπως ο φασισμός και ο ναζισμός εμφανίστηκαν στο φόντο κούρασης και της απροθυμίας των εξαπατημένων μαζών να σκέφτονται, τους οποίους, όπως παρεμπιπτόντως, και τα πρόβατα στην Ανατολή, πάντα βοσκούν και τραβάνε ξοπίσω τους οι ενεργητικοί τράγοι, βέβαια τράγοι όχι ορεινοί, αλλά πολιτικοί.

Και γύρω από τα πρόβατα, που τους αρέσει να τους οδηγεί κάποιος (γιατί έτσι είναι πιο εύκολο να ζήσουν), κατευθύνοντας από όλες τις πλευρές την κίνησή τους πίσω από τον ηγέτη-τράγο, τρέχουν κάθε είδους λαγωνικά, οι συνεργάτες των: Τσέκα, State Political Directorate, NKVD, KGB, AE, SS, πράκτορες της ιταλικής "OVRA" (η οποία λειτούργησε ως σοβιετικό KGB στην Ιταλία την εποχή του Μουσολίνι)».

Ο Ντμίτρι Βολκογκόνοφ στις "Μελέτες μέσα στο χρόνο" γράφει: "Ο Λένιν, όπως υποσχέθηκε, γύρισε τη Ρωσία ανάποδα. Και αυτή ακόμα δε μπορεί να πάρει την κανονική της θέση".

Προδίδοντας την Πατρίδα του και συνάπτοντας με τη Γερμανία τη συνθήκη ειρήνης στο Μπρεστ, ο Λένιν κατέβαλε στους Γερμανούς 245,5 τόνους χρυσού ως αποζημίωση για την υποστήριξή του στο να καταλάβει την εξουσία. Όταν ο Λένιν έφτασε από την Ελβετία με τη γερμανική δαπάνη για την κατάληψη της εξουσίας στη Ρωσία, μετά την επανάσταση στο Κογκρέσο του Κομσομόλ δήλωσε ότι "όλοι όσοι δεν είναι πάνω από 35 ετών θα ζήσουν στον κομμουνισμό και όταν κερδίσουμε σε παγκόσμιο επίπεδο, πιστεύουμε, θα φτιάξουμε από χρυσό δημόσια αποχωρητήρια στους δρόμους των μεγαλουπόλεων του κόσμου" (Πλήρης συλλογή έργων, τ. 44, σελ. 225), – καταθέτει αναφερόμενος στα γραφόμενα του Λένιν ο κ. Σιαντρίστιϋ.

Τουαλέτες από χρυσό ήδη έχουμε, αλλά ευημερούσα, χαρούμενη ζωή για περισσότερους Ουκρανούς για κάποιο λόγο δεν υπάρχει, – λέει ο ιστορικός. Η κοινωνία πληρώνει τεράστιο τίμημα επειδή παίρνει τις σωστές αποφάσεις με μεγάλη καθυστέρηση. Στη συνέχεια, οι άνθρωποι φτιάχνουν μνημεία στους σπουδαίους ανθρώπους του έθνους, που έλεγαν τις αλήθειες για όλη τη ζωή τους – σαν εξιλέωσή τους για την ανωριμότητά τους, όταν ήταν αναγκαίο να ακούνε και να λαμβάνουν ισορροπημένες αποφάσεις.

Ο Μικόλα Σιαντρίστιϋ με μεγάλη πίκρα συμπληρώνει: Είμαστε σκλάβοι της μετα-σοβιετικής εποχής. Οι σκλάβοι αποτελούν μεγαλύτερο μέρος του ουκρανικού λαού. Αυτό έγραφαν η Λέσια Ουκραϊνκα και ο Ιβάν Φρανκό. Ο Σεβτσένκο!; Δεν ακούμε ούτε αυτόν, μόνο γιορτάζουμε τις επετεious του!

Ήδη στις νεότερες εποχές, ο Ολεξάντρ Ντοβζένκο (σημαντικός Ουκρανός σκηνοθέτης) έλεγε: "Σε κάτι πολύ σημαντικό, εμείς, οι Ουκρανοί, είμαστε άχρηστοι, δεν έχουμε κανένα σεβασμό για τον εαυτό μας. Είμαστε αιώνια παιδιά, και η Ουκρανία είναι η αιώνια χήρα...".

Ποτέ δε μπορούσαμε να ενωθούμε, – λέει με στενοχώρια ο κ. Σιαντρίστιϋ. Το μεγαλύτερο πρόβλημα της Ουκρανίας είναι οι "Χοχλοι" (έτσι προσβλητικά

αποκαλούν τους Ουκρανούς οι Ρώσοι με στόχο να μειώσουν τον λαό από τον οποίον προσπαθούν να κλέψουν την ιστορία του, – σημ. μεταφρ.). Αυτοί δεν είναι Ουκρανοί, αν και μεταξύ εκατοντάδας των ανθρώπων μας – περισσότερους από επτά έως δέκα πραγματικούς Ουκρανούς δε θα συναντήσεις. Δε μπορείς να μετατρέψεις τους σκλάβους σε ελεύθερους ανθρώπους μέσα σε λίγα χρόνια. Οι "Χοχλοι" αποτελούν ένα σαχλό πλήθος το οποίο εκμεταλλεύονται οι πονηροί ηγέτες. Σύντομη διάρκεια ζωής δε δίνει στους ανθρώπους δυνατότητα να αναλύσουν εγκαίρως τον μηχανισμό χειραγώγησης της συνείδησης, εγώ το αποκαλώ η «ψυχοπαθολογία του πλήθους»: να λες ό, τι θέλουν να ακούσουν, και να κάνεις το δικό σου – ό, τι χρειάζεσαι. Συχνά, οι άνθρωποι θέλουν να είναι ζομπαρισμένοι, δε θέλουν να σκέφτονται, δε θέλουν να διαβάσουν, δε γνωρίζουν την ιστορία τους. Ένας μέσος Ουκρανός δεν τα χρειάζεται!

Ο κύριος Σιαντρίστιϋ μιλώντας για την ψυχολογία ή καλύτερα για την ψυχοπαθολογία του πλήθους, συχνά αναφέρει ως παράδειγμα τη συμπεριφορά ενός

Ο καπιταλισμός, με την εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο, με την σοβινιστική και ρατσιστική ιδεολογία, με την εγγενή ηθική αποσύνθεσή του, την αχαλίνωτη κερδοσκοπία, τη διαφθορά και το έγκλημα, αποσυνθέτει την κοινωνία, την οικογένεια, τον άνθρωπο.

Από το Πρόγραμμα του ΚΚΣ, 1961, 28.

τυχοδιώκτη (ηγέτες-πολιτικοί) προς όμορφη αλλά ηλίθια κοπέλα, στην οποία μπορείς να λες ότι θέλεις για να πετύχεις τον στόχο σου. Έτσι είναι και με το πλήθος: μια – να χτυπήσεις, μια – να χαϊδέψεις. Παθολογία, αλλά όσο απίστευτο και αν φαίνεται, στον κόσμο αρέσει, τον ελκύει τέτοια συμπεριφορά.

"Πόσο τυχερές είναι οι κυβερνήσεις, που οι άνθρωποι, τους οποίους αυτές κυβερνούνε, δε σκέφτονται τίποτα", – γράφει ο Αδόλφος Χίτλερ ("Οι επιτραπέζιες συζητήσεις του Χίτλερ", Χιού Τρέβορ-Ροσέρ). Δυστυχώς ο ίδιος ο λαός δε θέλει να τα ξέρει. "Στην παγκόσμια ιστορία συχνά, αν όχι πάντα, περνάνε τον δρόμο οι τυχαίοι άνθρωποι, που έχουν πολύ δυνατή ενεργητική, οι οποίοι οδηγούν το ανθρώπινο κοπάδι, εκμεταλλεζόμενοι την επιθετικότητά του και ατέλειες της ανθρώπινης ψυχολογίας", – λέει ο κ. Σιαντρίστιϋ.

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΟ-ΨΕΥΤΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ ΔΕ ΓΚΡΕΜΙΖΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ, Η ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥΣ ΑΠΑΙΤΕΙ ΠΟΛΥ ΧΡΟΝΟ

Αναφερόμενος στην τρέχουσα κατάσταση στην Ουκρανία, απαντώντας στην ερώτηση πώς η ομάδα του Πούτιν κατάφερε τόσο εύκολα να προσαρτήσει την Κριμαία και να αποσταθεροποιήσει την κατάσταση στο Ντονμπάς, ο κ. Μικόλα ανάμεσα σε άλλα ξεχωρίζει τα βασικότερα – οι ειδικοί πολλών ερευνητικών ιδρυμάτων και κλειστών αναλυτικών κέντρων της Ρωσίας, που παρασκευάζανε διάφορα σενάρια των στρατιωτικών επιχειρήσεων εναντίον της Ουκρανίας, μελέ-

τησαν καλά τα έργα του Τρότσκι, του Λένιν και του ταλαντούχου μαθητή του – Χίτλερ. “Μάθαινα από τους Μπολσεβίκους, – δήλωνε ο Φύρερ – και δε φοβάμαι να μιλήσω γι’ αυτό”. Όσον αφορά τους πληροφοριακούς πολέμους, ο Χίτλερ σχετικά με αυτά είχε τη δική του άποψη: “Πριν την εμπλοκή του στρατού, θα πραγματοποιήσουμε την ψυχολογική αποδυνάμωση του εχθρού με πληροφορίες προπαγάνδας..., πρέπει ψυχολογικά να τον οδηγήσουμε στην παθητικότητα, και έπειτα μπορούμε να ξετάσουμε τη στρατιωτική δράση”. Ο Χίτλερ επίσης ήταν πεπεισμένος ότι σε κάθε χώρα υπάρχουν κομπιναδόροι που από κάθε κατάσταση θέλουν να έχουν όφελος. Δεν υπάρχει τέτοιος πατριωτισμός που θα άντεχε σε όλους τους πειρασμούς. “Η επιθυμία τους να φτάσουν στο “πίατο” και η αρρωστημένη φιλοδοξία – είναι επαναστατικό όπλο το οποίο εύστοχα πετυχαίνει τον εχθρό στην πλάτη”.

Θα πρέπει, σύμφωνα με τον Φύρερ και άλλους ηγέτες των Ναζι, ανακεφαλαιώνει ο κ. Σιαντρίστιϋ, προσπαθώντας να κερδίσει τη μία ή την άλλη χώρα, να προσελκύσει συμμάχους μεταξύ των αποτυχημένων του πληθυσμού – ζηλιάρηδες, ανθρώπους που έχασαν τις δουλειές, την ηθική και την αξιοπρέπεια τους, οι οποίοι είναι πρόθυμοι να πληρώσουν οποιοδήποτε τίμημα γι να σώσουν τη θέση τους σε μια κοινωνία που τους εξασφαλίζει πλούτο και ευημερία. Και για να έχει εγκαίρως, πολύ νωρίτερα από την προγραμματισμένη επιθετικότητα, στο κράτος – υποψήφιο θύμα – στρατό από τέτοιους βοηθούς, ο Χίτλερ διέταξε να δημιουργηθεί η “εκτεταμένη λίστα

καρτελών με πληροφορίες για όλους σημαίνοντες ανθρώπους σε όλες τις χώρες”. “Οι καρτέλες θα εμπεριέχουν – παραθέτει τον Φύρερ ο Γέρμαν Ράουσινγκ στο αναφερόμενο βιβλίο – όλες τις σημαντικές πληροφορίες. Για παράδειγμα, αν δωροδοκείται με χρήματα; Αν εξαγοράζεται με κάτι άλλο; Είναι αλαζόνας; Κρύβει κάτι από το παρελθόν του; Με τι ασχολείται; Με αυτές τις πληροφορίες θα διαλέγω ανθρώπους για τον εαυτό μου. Με τη βοήθειά τους θα κάνω πραγματική πολιτική”.

Εδώ βρίσκεται η απάντηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ο Πούτιν, ένα επαγγελματικό στέλεχος των υπηρεσιών ασφαλείας (KGB), και η ομάδα του, που αποτελείται επίσης κυρίως από εκπροσώπους των μυστικών υπηρεσιών, δημιούργησαν την πέμπτη φάλαγγα στην Ουκρανία και στον κόσμο ολόκληρο. Αυτό δεν πρέπει να αγνοηθεί, – επισημάνει ο κ. Σιαντρίστιϋ. Εξάλλου, τέτοια αρχεία και η λειτουργία αυτού του συστήματος, με την ευρύτερη έννοια της λέξης, με δυνητικούς προδότες των εθνικών συμφερόντων – είναι ισχυρός μοχλός επιρροής στην κυβερνητική και πολιτική ελίτ οποιουδήποτε κράτους. Πιθανών, ακριβώς εκεί και κρύβεται το μυστικό ήττας της Ουκρανίας στον πληροφοριακό πόλεμο της Ρωσίας εναντίον της Ουκρανίας.

Ο κ. Σιαντρίστιϋ τονίζει πάντα ένα άλλο σοβαρό πρόβλημα των Ουκρανών, το οποίο γενικά είναι μια εθνική ιδιαιτερότητα του χαρακτήρα του λαού μας. Ακριβώς σε αυτήν αναφερόταν ο Τρότσκι, στέλνοντας το 1918 στην Ουκρανία νέες ομάδες σαμποτέρ και προβοκάτορες: “Μόνο άπειρη εμπιστοσύνη και υπο-

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Δεν γνωρίζουν όλοι ότι ο Χίτλερ ξεκίνησε την καριέρα του ως πράκτορας-πληροφοριοδότης, δηλαδή και ο Γερμανός Φύρερ, και ο σημερινός κυβερνήτης του Κρεμλίνου είχαν το ίδιο πολιτικό ξεκίνημα...

Φιλόδοξα βάζοντας τον εαυτό του στην ίδια σειρά με τον Πέτρο Ι, τον Ιβάν τον Τρομερό και τον Στάλιν – τους “συλλέκτες των ρωσικών εδαφών” (Ο Πέτρος Ι ήταν ο εμπνευστής του μύθου ότι οι Ουκρανοί, οι Λευκορώσοι και οι Ρώσοι – είναι ένας λαός. Ο Πέτρος Ι θεωρούσε τη βρετανική υποδούλωση της Ιρλανδίας κατάλληλο υπόδειγμα για την πραγματοποίηση των προθέσεών του προς την Ουκρανία. Ως εγγυητής των συνόρων του Γετμανάτου των Κοζάκων δεν τήρησε την υποχρέωσή του, πρόδωσε την Ουκρανία επισυνάπτοντας με τους Πολωνούς σύμβαση της “Παντοτινής Ειρήνης” στις 26 Απριλίου (6 Μαΐου) 1686, και εφάρμοξε τη στρατηγική του έως ολοκληρωτική απώλεια ανεξαρτησίας της Ουκρανίας – σημ. μεταφρ.), αυτός ο ναπολεοντάκος του Κρεμλίνου έστειλε στρατεύματα στην Ουκρανία, παρεμπιπτόντως, όπως και ο Λένιν το 1918, για να τη γυρίσει πίσω στην αγκαλιά της πρώην αυτοκρατορίας. Αλλά αυτό δε θα γίνει ποτέ!

Η μεγάλη, ισχυρή προειδοποίηση για αυτό έγινε το όμοιο με το ηφαίστειο Μαϊντάν, το οποίο, εξέπληξε τον κόσμο, ώθησε σε φυγή την εγκληματική και μαφιόζικη εξουσία. Υπάρχουν και τα πειστικά αποτελέσματα των προεδρικών εκλογών. Στον 20ο αιώνα όλοι οι δικτάτορες που έχυναν το ανθρώπινο αίμα, σύμφωνα με τους νόμους της ιστορικής αυτορύθμισης, είχαν το ίδιο θλιβερό και απρόσμενο τέλος. Για αυτό μπορώ με σιγουριά να τονίσω: ο Πούτιν θα πνιγεί με την Κριμαία και με την Ουκρανία γενικά. Δε θα χρειαστεί να περιμένουμε πάρα πολύ!

Μικόλα Σιαντρίστιϋ

Εφημερίδα “Τα αγρωτικά νέα”, 19 Ιουνίου 2014

χωρητικότητα, καθώς και η έλλειψη συνειδητής ανάγκης από συνεχή και δυνατή συνεργασία όλων των μελών του κράτους – όχι μόνο κατά τη διάρκεια πολέμου – κάθε φορά κατέστρεφαν όλα τα επιτεύγματα των Ουκρανών. Αυτές τις ιδιαιτερότητες του χαρακτήρα των Ουκρανών πρέπει να θυμούνται όλοι οι προπαγανδιστές, και η επιτυχία τους είναι εξασφαλισμένη. Να θυμάστε ακόμη, ούτως ή άλλως, είμαστε αναγκασμένοι να επιστρέψουμε την Ουκρανία στη Ρωσία. Χωρίς την Ουκρανία δεν υπάρχει Ρωσία”.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΕΞΑΠΑΘΜΕΝΩΝ ΜΑΖΩΝ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΑΒΑΝΑ

Παραθέτοντας από μνήμης τα λεγόμενα των ηγετών του περασμένου αιώνα, ο ανεξάρτητος ερευνητής των ολοκληρωτικών καθεστώτων υποστηρίζει, ότι η πραγματική εικόνα των συμβαινόντων της οποιαδήποτε εποχής μπορεί να φανεί μετά από 40 χρόνια τουλάχιστον. “Η οποιαδήποτε ιστορία, την οποία γράφουν οι επίσημοι ιστορικοί, που λέει ο λόγος, οι “λακέδες” οποιασδήποτε ιδεολογίας, ποτέ δεν είναι αλήθεια την παρούσα στιγμή. Γι’ αυτό το λόγο η ιστορία συνέχεια ξαναγράφεται. Απλοποιημένα, αυτοί οι ιστορικοί κάθονται σε διάφορα ινστιτούτα ή οργανώσεις, όπου τους παρακολουθούν στενά οι αρχές, οι οποίες τους ταΐζουν. Όπως έλεγε ο Ρομπέρ Κόνκουεστ, συγγραφέας των βιβλίων «Η Μεγάλη Τρομοκρατία», «Η Συγκομιδή της θλίψης», «Οι σκέψεις για έναν κατακερματισμένο αιώνα» κ.α. – “Στην εξουσία ήρθαν οι χειρότεροι των κομμουνιστών, και οι χειρότεροι των καγκεμπιτών, οι οποίοι ενώθηκαν με τους εγκληματίες, άρπαξαν εργοστάσια, φάμπρικες, γη, και τα μοίρασαν στα παιδιά τους”. Εμείς συνεχίζουμε να ζούμε επί της σοβιετικής εξουσίας, η οποία απλώς άλλαξε ρούχα – δεν κουράζεται να επαναλαμβάνει ο κ. Σιαντρίστι. Η διαδικασία, η οποία ξεκίνησε το 1917, δεν έχει τελειώσει, δηλαδή, η τραγωδία ακόμη δεν έχει τελειώσει.

Όστος ο Μικόλα Σιαντρίστι, στηριζόμενος πάντα στα διδάγματα ιστορίας, πιστεύει στο αναπόφευκτο της τιμωρίας και ότι κάθε καθεστώς, κάθε κυβέρνηση είναι καταδικασμένη να εξαφανιστεί εάν το κύριο μέλημά τους δεν είναι μέριμνα για το λαό τους. “Μπορεί όσο θέλει κανείς να μιλάει για την αγάπη στον άνθρωπο στα πλαίσια του κράτους, αλλά αν αυτό το κράτος δεν ενδιαφέρεται για τη μοίρα του κάθε ανθρώπου – είναι καταδικασμένο να διαλυθεί... Δηλαδή στη διαδοχή των ιστορικών γεγονότων μπροστά πηγαίνει ο Διάολος, ο οποίος παίζει το χαρτί του εγωισμού μας. Αλλά τρία βήματα πίσω πηγαίνει ο θεός. Και η τιμωρία οπωσδήποτε θα υπάρξει, δυστυχώς όμως αργά”.

Ο κύριος Σιαντρίστι πιστεύει επίσης ότι μονάχα ένας άνθρωπος μπορεί να αλλάξει πορεία ολόκληρου κράτους. Για την Ουκρανία την παρούσα στιγμή εμφάνιση ενός τέτοιου ανθρώπου θα ήταν λύτρωση.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΙΚΟΛΑ ΣΙΑΝΤΡΙΣΤΙΪ

Ο γνωστός καλλιτέχνης, μάστορας της μικρο-μινιατούρας - Καλλιτέχνης του λαού της Ουκρανίας (ανώτερος σοβιετικός τίτλος) ο Μικόλα Σιαντρίστι γεννήθηκε το 1937 στο χωριό Κολισνικίβκα στο Χάρκοβο. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Χάρκοβο. Αποφοίτησε από το Γεωργικό Ινστιτούτο του Β. Ντοκουτσάγιεβ του Χάρκοβο. Από το 1960 έως το 1967 εργάστηκε ως γεωπόνος στα Τρανσκαρπάθεια, και από το 1967 ως το 1974 – μηχανικός στο Ινστιτούτο της Ακαδημίας Επιστημών της Ουκρανίας. Ο απόλυτος πρωταθλητής της Ουκρανίας σε υποβρύχια αθλήματα (1978). Άνθρωπος με πολλά ενδιαφέροντα ο κ. Σιαντρίστι ασχολείται με τη δημιουργία των μικρο-μινιατούρων σχεδόν 50 χρόνια. Κάθε έργο του φτιάχνεται με ξεχωριστή ανεπανόληπτη τεχνολογία. Είναι συγγραφέας των δύο σχετικών βιβλίων “Είναι δύσκολο να πεταλωθεί ένας ψύλλος” και “Τα μυστικά της μικροτεχνίας”, που με πολλές επανεκδόσεις έγινε μπεστοσέλλερ και στο Πανσοβιετικό διαγωνισμό (1970) για το καλύτερο επιστημονικό βιβλίο κέρδισε το πρώτο βραβείο. Η τέχνη αυτού του ανθρώπου τεκμηρίωσε την έννοια της καινούριας λέξης - “μικρο-μινιατούρα” - η οποία δεν υπήρχε πριν ούτε στην εγκυκλοπαίδεια, ούτε στα λεξικά.

Η τέχνη του Μικόλα Σιαντρίστι έχει περάσει όλες τις ηπείρους, αφήνοντας μια αξέχαστη εντύπωση στους θεατές από διάφορες χώρες του κόσμου. Οι μεγαλύτερες συλλογές από τα έργα του παρουσιάζονται στο Πολυτεχνείο της Μόσχας, στη μόνιμη έκθεση μικρο-μινιατούρας στην Κέβο-Πετσέρσκα Λάυρα, στο Μουσείο Μικρο-μινιατούρας του Μ. Σιαντρίστι στο Πριγκιπάτο της Ανδόρας και στην ουγγρική πόλη Σεντεντρέ.

Οι καλλιτεχνικές και τεχνικές μικρο-μινιατούρες του κ. Σιαντρίστι διευρύνουν την έννοια των ανθρώπινων δυνατοτήτων, που βαδίζουν σε αρμονία με την εποχή μας, όταν άνθρωπος σε πολλούς κλάδους της επιστήμης και της τεχνολογίας διεισδύει όλο και πιο βαθιά στον μικρόκοσμο.

Για πολλά χρόνια, ο Μικόλα Σιαντρίστι διερευνά την ουσία και την προέλευση των ολοκληρωτικών καθεστώτων: του φασισμού, του κομμουνισμού και του ναζισμού. Μια περιοδεύουσα έκθεση ντοκουμέντων για την κομμουνιστική τρομοκρατία στον 20ό αιώνα, η οποία εκπονήθηκε από τον κ. Σιαντρίστι, με βάση τα πρωτότυπα αρχαιακά έγγραφα που συγκέντρωσε ο ίδιος, παρουσιάστηκε σε 20 περιφερειακά κέντρα της Ουκρανίας, καθώς στην Ουγγαρία και στην Ελλάδα. Ο Μικόλα Σιαντρίστι είναι επίσης συγγραφέας όλων των αρχαιακών κειμένων στο Μνημείο για τα θύματα των Γολντομόρ στο Κίεβο, και συγγραφέας πολλών βιβλίων ιστορικού περιεχομένου καθώς και ποιητικής συλλογής.